

Midsommarnatt

1. Midsommarnatten fylls av ett sista ljus,
älvorna dansar i dimma.
Fiolens suktande ton fyller bäckens brus,
intill den stilla morgontimma.
2. Höstmörkret trampar otåligt runt farstuknuten,
det här är förändringarnas tid,
tills kvällarna kommer där filten dig omsluter,
och sist tar den kalla vintern vid.
3. Ännu bär dock skogsstjärnan sommarens skrud,
vackert vit och vid tjärnet hon vänta,
vänta på korpkungens muntra krax till gästabud,
långt in i hjärtat av skogens öppna glänta.
4. Midsommarnatten finner sig stillastående andas,
ett andetag från gamla glömda tider,
där luft mellan världar för natten sammanblandas,
och verkligheter sina gränser överskrider.
5. Men snart gryr morgontimma och tiden andas på nytt,
sovande ögon skall snart slås upp
drömmar blir dag och sagor har åter under roten flytt,
och morgonen hälsas av grannes tupp.
6. Det är så tiden passerar oss förbi; farande fort fram,
vart år väntar vi tacksamt där
på en årstid och högtid ack så vackert klädsam,
en längtan efter stundens begär.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marcus Gabriel Fors med Poeter.se id #42754 innehar upphovsrätten